

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. spalio 8 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitų sąjunga – Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 – Bendrijos muitinės kodeksas – 121 straipsnio 1 dalis – Laikinojo įvežimo perdirbti procedūra – Išleidimas į laisvą apyvartą – Skolos muitinei atsiradimas – Skolos nustatymas – Sąvoka „apmokestinimo veiksniai“ – Atsižvelgimas į lengvatinių muitų tarifų priemonę“

Byloje C-330/19

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) 2019 m. balandžio 19 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. balandžio 23 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Staatssecretaris van Financiën

prieš

Exter BV

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Kumin (pranešėjas), teisėjai T. von Danwitz ir P. G. Xuereb,

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Exter BV*, atstovaujamos M. Boekhoud,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Bulterman ir H. S. Gijzen,
- Europos Komisijos, atstovaujamos F. Clotuche-Duvieusart ir P. Vanden Heede,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: nyderlandų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307, toliau – Muitinės kodeksas), 121 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Staatssecretaris van Financiën* (finansų ministras, Nyderlandai) ir *Exter BV* ginčą dėl lengvatinių tarifų priemonės taikymo.

Teisinis pagrindas

- 3 Nuo 2016 m. gegužės 1 d. Muitinės kodeksas buvo panaikintas ir pakeistas 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1; klaidų ištaisymai OL L 287, 2013, p. 90, OL L 70, 2015, p. 66 ir OL L 267, 2016, p. 2). Atsižvelgiant į pagrindinėje byloje nagrinėjamų faktinių aplinkybių datą, šioje byloje taikytinas Muitinės kodeksas.
- 4 Muitinės kodekso 20 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Skolos muitinei atsiradimo atveju teisiškai privalomi sumokėti muitai apskaičiuojami remiantis Europos Bendrijų muitų tarifu.

<...>

3. Europos Bendrijų muitų tarifą sudaro:

a) Kombinuotoji prekių nomenklatūra,

<...>

c) privalomųjų mokesčių, paprastai taikomų Kombinuotojoje prekių nomenklatūroje nurodytoms prekėms, normos ir kiti rodikliai susiję su:

– muitais

<...>

d) lengvatinių tarifų priemonės, nustatytos susitarimais, kuriuos Bendrija yra sudariusi su tam tikromis šalimis arba šalių grupėmis ir kuriose joms suteikta teisė naudotis lengvatiniu tarifų režimu,

e) lengvatinių tarifų priemonės, kurias Bendrija vienašališkai taiko tam tikroms šalims, šalių grupėms arba teritorijoms,

f) autonominės suspendavimo priemonės, kuriomis sumažinami tam tikroms prekėms nustatyti importo muitai arba nuo jų atleidžiama,

g) kitos tarifų priemonės, nustatytos kitų Bendrijos teisės aktų.

<...>“

5 Šio kodekso D poskirsnysje „Laikinasis įvežimas perdirbti“ esančiame 114 straipsnyje buvo nurodyta:

„1. Nepažeidžiant 115 straipsnio, įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje atliekant vieną arba daugiau perdirbimo operacijų galima naudoti šias prekes:

- a) ne Bendrijos prekes, skirtas reeksportuoti iš Bendrijos muitų teritorijos, suteikus joms kompensacinių produktų pavidalą, neapmokestinant šių prekių importo muitais ir netaikant joms prekybos politikos priemonių;
- b) išleistas į laisvą apyvartą prekes, grąžinant už tokias prekes sumokėtus arba atsisakant išieškoti mokėtinus importo muitus, jeigu šios prekės eksportuojamos iš Bendrijos muitų teritorijos kompensacinių produktų pavidalu.

2. Toliau pateiktos formuluotės apibrėžiamos taip:

- a) sąlyginio neapmokestinimo sistema: neapmokestinamo laikinojo įvežimo perdirbti procedūros, nustatytos 1 dalies a punkte;

<...>

- c) perdirbimo operacijos:

- prekių apdorojimas, įskaitant jų surinkimą, montażą arba priderinimą prie kitų prekių,
- prekių perdirbimas,
- prekių remontas, įskaitant jų atnaujinimą ir taisymą,

ir

- tam tikrų prekių, nustatytų taikant Komiteto procedūrą, kurių neįmanoma aptikti kompensaciniuose produktuose ir kurios naudojamos šių produktų gamybai palengvinti, naudojimas, net ir tais atvejais, kai šios prekės visai arba iš dalies sunaudojamos gamybos procese;

- d) kompensaciniai produktai: visi produktai, gauti atlikus perdirbimo operacijas;

<...>“

6 Šio kodekso 120 straipsnyje buvo numatyta:

„Taikant Komiteto procedūrą gali būti nustatyti atvejai ir sąlygos, kai nepakeisto pavidalo prekės arba kompensaciniai produktai laikomi išleistais į laisvą apyvartą.“

7 Muitinės kodekso 121 straipsnis buvo suformuluotas taip:

„1. Jeigu atsiranda skola muitinei, laikantis 122 straipsnio nuostatų, šios skolos dydis nustatomas remiantis importuojamas prekes atitinkančiais apmokestinimo veiksniais, veikusiais tą dieną, kai buvo priimta deklaracija, kuria importuotos prekės buvo deklaruotos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti.

2. Jeigu 1 dalyje nurodytu laiku importuotos prekės atitiko reikalavimus, kurie turi būti įvykdyti, kad prekėms, kol neviršytos tarifinių kvotų arba viršutinių ribų apimtys, būtų taikomas lengvatinis tarifų režimas, joms gali būti taikomas lengvatinis tarifų režimas, taikytinas jų išleidimui į laisvą apyvartą įforminti priėmimo dieną tapačioms prekėms.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 8 *Exter* yra maisto pramonės įmonė; ji baltymų hidrolizatus (toliau – hidrolizatai) perdirba į komponentą, skirtą naudoti kaip pagrindą sultiniams gaminti.
- 9 Nuo 2012 m. gegužės 23 d. iki 2015 m. gegužės 23 d. ji turėjo leidimą įforminti hidrolizatų laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, taikant sąlyginio neapmokestinimo sistemą. Laikotarpiu nuo 2012 m. lapkričio 12 d. iki 2013 m. birželio 17 d. ši įmonė kelias Tailando kilmės hidrolizatų siuntas įformino pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą (toliau – nagrinėjami produktai).
- 10 Tuo metu, kai buvo priimtos muitinės deklaracijos, standartinis maitinimo tarifas, atitinkantis tarifinę subpoziciją, prie kurios buvo priskirti šie produktai, buvo 12,8 %. Vis dėlto, nukrypstant nuo šio standartinio tarifo, iki 2013 m. gruodžio 31 d. hidrolizatams galiojo lengvatinių muitų tarifų priemonė, pagal kurią standartinis tarifas šiems produktams buvo sumažintas iki 8,9 %, jei jie kilę iš lengvata besinaudojančios šalies, pavyzdžiui, Tailando, remiantis 2008 m. liepos 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 732/2008 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d., kuriuo iš dalies keičiami Reglamentai (EB) Nr. 552/97, (EB) Nr. 1933/2006 ir Komisijos reglamentai (EB) Nr. 1100/2006 ir (EB) Nr. 964/2007 (OL L 211, 2008, p. 1), iš dalies pakeisto 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 512/2011 (OL L 145, 2011, p. 28), 6 straipsnio 3 dalimi ir 7 straipsniu.
- 11 Po perdirbimo *Exter* nusprendė nereeksportuoti dalies nagrinėjamų produktų, o užbaigti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą. Nuo 2014 m. vasario 4 d. iki rugpjūčio 26 d. ji siuntomis įformino šių prekių išleidimą į laisvą apyvartą.
- 12 Atitinkamose deklaracijose *Exter* nurodė, kad nagrinėjamiems produktams taikoma laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, taikant sąlyginio neapmokestinimo sistemą, apibūdino produktus kaip „baltymų hidrolizatus“ ir nurodė 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382) su pakeitimais, padarytais 2011 m. rugsėjo 27 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1006/2011 (OL L 282, 2011, p. 1; klaidų ištaisymai OL L 290, 2011, p. 6, OL L 52, 2012, p. 32 ir OL L 226, 2012, p. 8) ir 2012 m. spalio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 927/2012 (OL L 304, 2012, p. 1), I priede pateiktos Kombinuotosios nomenklatūros tarifinę subpoziciją 2106 90 92. Be to, *Exter* paprašė kompetentingos Nyderlandų muitinės (toliau – muitinė) taikyti Reglamente Nr. 732/2008 numatytą 8,9 % lengvatinį tarifą skolai muitinei apskaičiuoti.
- 13 Šio sprendimo 10 punkte nurodyta lengvatinių muitų tarifų priemonė buvo sustabdyta nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. Taigi šis sustabdymas galiojo tuo metu, kai *Exter* deklaravo nagrinėjamų produktų išleidimą į laisvą apyvartą. Todėl muitinė netaikė lengvatinio 8,9 % tarifo, o nustatė mokėtinus muitus atsižvelgdama į 12,8 % tarifą.
- 14 *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas, Nyderlandai) nagrinėjo ginčą dėl to, ar apskaičiuodama skolą muitinei, mokėtiną dėl nagrinėjamų produktų išleidimo į laisvą apyvartą 2014 m., muitinė turėjo atsižvelgti į 2012 m. ir 2013 m. galiojusią lengvatinio muitų tarifo priemonę. Šis teismas nusprendė, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, skola muitinei pagal Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalį turėjo būti apskaičiuota remiantis importuotas prekes atitinkančiais apmokestinimo veiksniais, veikusiais tuo metu, kai buvo priimta deklaracija, kuria šios prekės buvo deklaruotos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti. Tas teismas visų pirma

pažymėjo, kad šalys sutaria, jog tuo metu, kai nagrinėjamiems produktams įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, *Exter* atitiko visas sąlygas, būtinas norint pasinaudoti lengvatiniu 8,9 % muitų tarifu, jeigu tuo metu būtų deklaravusi šių produktų išleidimą į laisvą apyvartą ir paprašiusi taikyti atitinkamą lengvatinį tarifą. Tuo remdamasis *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas) padarė išvadą, kad tokiu atveju apskaičiuodama skolas muitinei, atsiradusias deklaravus išleidimą į laisvą apyvartą, muitinė turėjo taikyti lengvatinį 8,9 % tarifą.

- 15 Nagrinėdamas finansų ministro apeliacinį skundą, *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikia du galimus Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalies aiškinimo variantus.
- 16 Pirmą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalį galima aiškinti taip, kad sąvoka „apmokestinimo veiksniai“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, apima importo muitus ir lengvatinių muitų tarifų priemones, numatytas šio kodekso 20 straipsnio 3 dalyje. Pagal šį aiškinimą reikalaujama suma tiek už nepakeisto pavidalo importuojamas prekes, tiek už kompensacinius produktus yra ta, kuri būtų mokėtina, jei importuotoms prekėms nebūtų įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra taikant sąlyginio neapmokestinimo sistemą, bet jos būtų iškart išleistos į laisvą apyvartą. Nagrinėjamu atveju tai reikštų, kad, remiantis Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalimi, nagrinėjamiems produktams taikomas šio kodekso 20 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytas importo muitų tarifas, kuris įprastai taikytas hidrolizatams tuo metu, kai priimtos deklaracijos, kuriomis šios prekės buvo deklaruotos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti, t. y. lengvatinis 8,9 % tarifas, taigi *Exter* galėjo pasinaudoti šiuo tarifu 2014 m.
- 17 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikia aiškinimą, pagal kurį sąvoka „apmokestinimo veiksniai“, kaip ji suprantama pagal Muitinės kodeksą, neapima standartinių ir lengvatinių tarifų. Jis pabrėžia, kad bent Nyderlanduose nustatant pagal teisės aktus mokėtinų muitų, mokėjimų ar kitų mokesčių sumą terminologiniu aspektu daromas skirtumas tarp, viena vertus, tarifų, kurie taikomi kaip procentinė norma arba specifiniai mokėjimai ir galimos (lengvatinių) tarifų priemonės, ir, kita vertus, apmokestinimo veiksnį, į kuriuos atsižvelgiant turi būti taikomi šie tarifai ir tarifų priemonės, kaip antai prekių vertė, svoris ar kiekis. Jis tvirtina, kad tokiu aiškinimu paisoma principo, pagal kurį muitai apskaičiuojami atsižvelgiant į teises ir faktines aplinkybes, buvusias tuo metu, kai atsirado skola muitinei. Nagrinėjamu atveju toks aiškinimas lemtų, kad *Exter* nebūtų galėjusi pasinaudoti lengvatinio tarifo priemone 2014 m., nes tuo metu, kai turėjo būti apskaičiuota skola muitinei, t. y. tuomet, kai buvo priimta išleidimo į laisvą apyvartą deklaracija, ši priemonė buvo sustabdyta ir dėl to vėl taikytas standartinis tarifas.
- 18 Nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teikia pirmenybę antrajam aiškinimui, jis mano, kad vis dėlto jo analizės teisingumas kelia pagrįstų abejonių.
- 19 Šiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Muitinės kodekso] 121 straipsnio 1 dalis reiškia, kad į lengvatinių muitų tarifų priemonę, taikytą importuotoms prekėms tuo metu, kai joms įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra taikant sąlyginio neapmokestinimo sistemą, galima atsižvelgti ir nustatant skolos muitinei, atsiradusios išleidžiant šias prekes pakeisto arba nepakeisto pavidalo į laisvą apyvartą, sumą, nors ta priemonė buvo sustabdyta tuo metu, kai buvo priimta deklaracija prekių išleidimui į laisvą apyvartą įforminti?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 20 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama taikyti lengvatinių tarifų priemonę, lemiančią sumažintą muitų tarifą, kuri galiojo tuo metu, kai buvo priimta deklaracija prekių laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti, tačiau buvo sustabdyta tuo metu, kai priimta deklaracija dėl šių prekių išleidimo į laisvą apyvartą.
- 21 Pagal Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalį, jeigu taikant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą atsiranda skola muitinei, šios skolos dydis nustatomas remiantis importuotais prekėmis atitinkančiais apmokestinimo veiksniais, veikusiais tą dieną, kai buvo priimta deklaracija, kuria šios prekės buvo deklaruotos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti.
- 22 Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar sąvoką „apmokestinimo veiksniai“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, reikia aiškinti kaip apimančią ir standartinius, ir lengvatinius muitų tarifus ar kaip apimančią tik apmokestinimo veiksnius, į kuriuos atsižvelgiant turi būti taikomi šie tarifai, pavyzdžiui, tarifinį klasifikavimą, muitinę vertę, prekių kiekį, pobūdį ar kilmę.
- 23 Pirmiausia pažymėtina, kad sąvoka „apmokestinimo veiksniai“ nėra apibrėžta Muitinės kodekse ir kad šiame kodekse nėra jokių nuorodų į valstybių narių teisę, siekiant nustatyti šios sąvokos prasmę ir apimtį.
- 24 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją iš vienodo Sąjungos teisės taikymo ir lygybės principo reikalavimų matyti, jog Sąjungos teisės nuostatoje, kurioje nėra aiškios nuorodos į valstybių narių teisę tam, kad būtų nustatyta tokios nuostatos prasmė ir apimtis, vartojamos sąvokos visoje Europos Sąjungoje paprastai turi būti aiškinamos autonomiškai ir vienodai, atsižvelgiant į nuostatos kontekstą ir nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą. Todėl Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalyje vartojama sąvoka „apmokestinimo veiksniai“ turi būti, pirma, laikoma savarankiška Sąjungos teisės sąvoka ir, antra, aiškinama atsižvelgiant į nagrinėjamo teisės akto tikslus ir straipsnio, kuriame vartojama, kontekstą (šiuo klausimu žr. 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *The Shirtmakers*, C-59/16, EU:C:2017:362, 21 ir 22 punktus).
- 25 Kalbant apie laikinojo įvežimo perdirbti procedūros tikslą, primintina, kad Muitinės kodekso 114 straipsnio 1 dalyje konkrečiai nustatyta, jog įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje atliekant vieną arba daugiau perdirbimo operacijų galima naudoti ne Bendrijos prekes, skirtas reeksportuoti iš Bendrijos muitų teritorijos, suteikus joms kompensacinių produktų pavidalą, neapmokestinant šių prekių importo muitais ir netaikant joms prekybos politikos priemonių. Pagal šio kodekso 114 straipsnio 2 dalies a punktą ši laikinojo įvežimo perdirbti procedūros forma vadinama „sąlyginio neapmokestinimo sistema“. Šio kodekso 114 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose nurodyta, kad kompensaciniai produktai yra visi produktai, gauti atlikus perdirbimo operacijas, pavyzdžiui, prekių apdorojimą ar perdirbimą.
- 26 Prekių reeksportas iš Sąjungos muitų teritorijos kompensacinių produktų pavidalu yra sąlyga, norint taikyti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą. Vadinasi, šią procedūrą galima teisėtai taikyti tik tada, kai prekės realiai skirtos reeksportui iš Sąjungos muitų teritorijos, kaip nurodyta 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), iš dalies pakeisto 2001 m. gegužės 4 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 993/2001 (OL L 141, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 11 t., p. 286), 537 straipsnio 1 dalies nuostatose, pagal kurias leidimo prašantis asmuo privalo „planuo[ti] reeksportuoti“ aptariamą prekes (šiuo klausimu žr. 2009 m. birželio 4 d. Sprendimo *Pometon*, C-158/08, EU:C:2009:349, 23 punktą).

- 27 Šiuo aspektu Teisingumo Teismas yra patikslinęs, kad laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, lemianti sąlyginį neapmokestinimą muitais, yra išskirtinė priemonė, skirta palengvinti tam tikros ekonominės veiklos vykdymą (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 14 d. Sprendimo *Terex Equipment ir kt.*, C-430/08 ir C-431/08, EU:C:2010:15, 42 punktą). Iš tiesų, iš visų nuostatų, sudarančių sąlyginio neapmokestinimo sistemą, matyti, kad pats laikinojo įvežimo perdirbti procedūros tikslas yra netaikyti muitų tik toms prekėms, kurios į Sąjungos muitų teritoriją įvežamos tik laikinai, kad būtų apdirbtos, pataisytos ar perdirbtos, paskui reeksportuotos, šitaip vengiant apsunkinti Sąjungos šalių ekonominę veiklą (2009 m. birželio 4 d. Sprendimo *Pometon*, C-158/08, EU:C:2009:349, 24 punktą).
- 28 Muitinės kodekso 120 straipsnyje nurodyta, kad nepakeisto pavidalo prekės arba kompensaciniai produktai gali būti išleisti į laisvą apyvartą, o dėl to atsiranda skola muitinei pagal šio kodekso 121 straipsnį.
- 29 Taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad tokios lengvatinių tarifų priemonės, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, priskiriamos prie bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistemos, kurią Europos Sąjungos Taryba nustato reglamentu, taikomu tam tikrą apibrėžtą laikotarpį. Kaip teisingai pažymi Europos Komisija, jei Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalyje esanti sąvoka „apmokestinimo veiksniai“ apimtų taikomą muitų tarifą, ūkio subjektas galėtų nuspręsti prekėms ilgiau taikyti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą ir jas išleisti į laisvą apyvartą tik po to, kai sustabdomas ar panaikinamas lengvatinis tarifas, ir taip šioms prekėms būtų taikomas sumažintas maito tarifas, nors tam pačiam produktui, importuotam kito ūkio subjekto tuo metu, kai vykdomas šis išleidimas į laisvą apyvartą, būtų taikomas standartinis tarifas. Galimybė taip iškreipti konkurenciją prieštarautų laikinojo įvežimo perdirbti procedūros tikslui, primintam šio sprendimo 27 punkte.
- 30 Kiek tai susiję su Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalies kontekstu, pasakytina, kad šią nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant į šio kodekso 121 straipsnio 2 dalį. Pastarojoje nuostatoje numatyta, kad, jeigu tuo metu, kai buvo priimta deklaracija, kuria importuotos prekės buvo deklaruotos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti, šios prekės atitiko reikalavimus, kurie turi būti įvykdyti, kad prekėms, kol neviršytos tarifinių kvotų arba viršutinių ribų apimtys, būtų taikomas lengvatinis tarifų režimas, joms gali būti taikomas lengvatinis tarifų režimas, taikytinas jų išleidimui į laisvą apyvartą įforminti priėmimo dieną tapačioms prekėms.
- 31 Vis dėlto Muitinės kodekso 121 straipsnio 2 dalis būtų perteklinė, jei šio straipsnio 1 dalyje esanti sąvoka „apmokestinimo veiksniai“ turėtų būti aiškinama kaip apimanti standartinius ir lengvatinius muitų tarifus.
- 32 Taigi ši sąvoka turi būti aiškinama kaip apimanti ne standartinius ir lengvatinius muitų tarifus, o tik veiksnius, į kuriuos atsižvelgiant taikomi šie tarifai.
- 33 Kaip teisingai nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, šis sąvokos „apmokestinimo veiksniai“ aiškinimas suderinamas su principu, pagal kurį muitai apskaičiuojami atsižvelgiant į situaciją tuo metu, kai atsirado skola muitinei.
- 34 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Muitinės kodekso 121 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama taikyti lengvatinių tarifų priemonę, lemiančią sumažintą muitų tarifą, kuri galiojo tuo metu, kai buvo priimta deklaracija prekių laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti, tačiau buvo sustabdyta tuo metu, kai priimta deklaracija dėl šių prekių išleidimo į laisvą apyvartą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 35 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 121 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama taikyti lengvatinių tarifų priemonę, lemiančią sumažintą muitų tarifą, kuri galiojo tuo metu, kai buvo priimta deklaracija prekių laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai informinti, tačiau buvo sustabdyta tuo metu, kai priimta deklaracija dėl šių prekių išleidimo į laisvą apyvartą.

Parašai.